

10.071

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Kanizsa József:

Tettek kalapácsja

Elmegyek a traktorgyár mellett,
kihallatszik a kalapácsok csengése.
Kivánom az altató, mély csendet.
Ráébredt valamire a gyár közelsége.

Kenyér, élet, munka, emberek.
Munka, emberek, kenyér, élet...
Nappali műszak, s jön az éj,
zajt zakatolnak a gépek.

Tegnapból a Ma,
mából a Jövő épül.
Tettek kalapács-zajától
minden szépül.

Hallom most is
a kalapácsok csengését,
élet ritmusában
a munkások menését.

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM 1976.
ÁRA: 60 FILLÉR ÁPRILIS

A munkaverseny kitüntettjei

A „Minisztartanás—SZOT Elnöksége Vörös Zászlaja” kitüntetésben a Helyközi Távközlési Igazgatóság, a „Kiváló Igazgatóság” kitüntetésben a Miskolci Postaigazgatóság, a Soproni Postaigazgatóság és a Szegedi Postaigazgatóság részesült.

„Kiváló Üzem” lett a Posta Központi Kábelüzem és a Posta Központi Javítóüzem.

A „Postavezérigazgató és a Postások Szakszervezete Elnöksége Dicsőítő Oklevele” cím kitüntetését kapta a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Posta Központi Hírlap Iroda, a Posta Központi Anyaghivatal és a Posta Csekkelszámoló Hivatal.

„Elüzem” cím kitüntetésben részesültek a Budapesti Postaigazgatóság területén: Budapest 78. sz. postahivatal és a Budapest 5. sz. postahivatal.

A Budapest-Vidéki Postaigazgatóság területén: Dunajváros 1. sz. ph., Salgótarján 1. sz. megyei ph., Tápótele ph., Dorog ph. és a Komárom megyei Távközlési Üzem.

A Miskolci Postaigazgatóság területén: Gyöngyös 1. sz. ph., Kazincbarcika 1. sz. ph., Miskolc 1. sz. megyei ph., a Hálózatépítő Üzem és a Borsod megyei Távközlési Üzem.

A Debreceni Postaigazgatóság területén: Mezőtúr 1. sz. ph., Nyíregyháza 2. sz. ph., és a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem.

A Szegedi Postaigazgatóság területén: Bácsalmás ph., Jánoshalma ph., Kecskemét 2. sz. ph., Kiskunhalas ph., Battonya ph., Makó 1. sz. ph., Szent 1. sz. ph., Békés megyei Távközlési Üzem és a Hálózatépítő Üzem.

A Pécsi Postaigazgatóság területén: Baranya megyei Távközlési Üzem, Zalaegerszeg 1. megyei ph., Nagykanizsa 1. sz. ph., Nagykanizsa 2. sz. ph., Siklós ph., Lenti ph., Bonyhád ph., Zalaszántó ph. és a Gépármű Szállítási Üzem.

A Soproni Postaigazgatóság területén: Ajka 1. sz. ph., Győr 2. sz. ph., Pápa 1. sz. ph., Szombathely 2. sz. ph., Győr-Sopron megyei Távközlési Üzem és a Hálózatépítő Üzem.

A Budapesti Távközlési Igazgatóság területén: Erzsébet Távközlési Üzem, Alkőzponti Üzem és a Hálózatépítő Üzem.

A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság területén: Kékes TV-állomás, Jászberény Rádióállomás és a Székesfehérvár Rádióállomás.

A Posta Központi Kábelüzem területén: Budapesti Építési Részleg és a Vidéki Építési Részleg.

A Posta Központi Javítóüzem területén a Fémipari Üzemegység.

A Helyközi Távközlési Igazgatóság területén: Ceglédi Góccüzem, Keszthelyi Góccüzem, Miskolci Góccüzem, Nyíregyházi Góccüzem, Pécsi Góccüzem, Szolnoki Góccüzem, Veszprémi Góccüzem, Kaposvári Góccüzem, Budapesti Távközlési Góccövezet, Központi Műszaki Üzem, a Belföldi Távközlési Központ és a Nemzetközi Távközlési Központ.

A Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja” cím kitüntetésben részesült a Pécsi Postaigazgatóság Pécs 1. sz. megyei ph. Martos Flóra távközlő-kezelő szocialista brigádja és a Budapesti Postaigazgatóság Budapest 112. sz. ph. Petőfi egyesített kézbesítő szocialista brigádja.

A „Közlekedés, Posta és Távközlés Kiváló Brigádja” lett a Soproni Postaigazgatóság Veszprém megyei Távközlési Üzem (Keszthely) Dózsa szocialista brigádja; a Miskolci Postaigazgatóság Miskolc Városi Távközlési Üzem Kandó Kálmán szocialista brigádja; a Budapest-Vidéki Postaigazgatóság Tatabánya 1. sz. megyei ph. Barátság szocialista brigádja és a Pécsi Postaigazgatóság Pécs 1. sz. megyei ph. Rákóczi szocialista brigádja.

„Posta Kiváló Brigádja” cím kitüntetésben részesültek:

Helyközi Távközlési Igazgatóság: Belföldi Távközlési Központ „VI. KISZ” szocialista brigádja, Budapest Távközlési Góccövezet „Puskás Tivadar” szocialista brigádja és a Veszprémi Góccüzem „Erősítő” szocialista brigádja.

Miskolci Postaigazgatóság: Hálózatépítő Üzem „Dózsa György” szocialista brigádja és Eger 1. sz. ph. „Béke” szocialista brigádja.

Soproni Postaigazgatóság: Győr 1. sz. ph. „XI. Pártkongresszus” szocialista brigádja, Szombathely 1. sz. ph. „Radnóti Miklós” szocialista brigádja.

Szegedi Postaigazgatóság: Hálózatépítő Üzem „Ifjú Garda” szocialista brigád, Kiskunfélegyháza 1. sz. ph. „Táncsics Mihály” szocialista brigádja.

Debreceni Postaigazgatóság: Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem „Crossbar” szocialista brigádja.

Pécsi Postaigazgatóság: Zalaegerszeg 1. sz. ph. „Dobó Katalin” szocialista brigádja, Zala megyei Távközlési Üzem „Puskás Tivadar” szocialista brigádja.

Budapest-Vidéki Postaigazgatóság: Komárom megyei Távközlési Üzem „Vak Botyán” szocialista brigádja.

Budapesti Postaigazgatóság: Budapest 114. sz. ph. „Metro” szocialista brigádja, Budapest 78. sz. ph. „Nyírség” szocialista brigádja.

Budapesti Távközlési Igazgatóság: Lágymányos Távközlési Üzem „Kun Béla” szocialista brigádja.

Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság: Tokaj TV-állomás „Münich Ferenc” szocialista brigádja.

Központi Kábelüzem: Budapesti építészeti „Gagarin” szocialista brigádja, Beton-élelmiszer „Üzem” „Dózsa György” szocialista brigádja és Ipari Műhelyek „Béke” szocialista brigádja.

Posta Központi Javítóüzem: Gépműhely „Zója” szocialista brigádja.

Központi Táviró Hivatal: Javító és Szerelő Üzem „Március 15.” szocialista brigádja.

Posta Kísérleti Intézet: Postaforgalmi és Fejlesztési Osztály „Jurij Gagarin” szocialista brigádja.

ÜLÉSEZETT AZ ELNÖKSÉG

Szakszervezetünk elnöksége megtárgyalta és változtatás nélkül elfogadta a „Postavezérigazgató és a Postások Szakszervezete Elnöksége Dicsőítő Oklevele” elismerésre a postaszervekre tett javaslatot.

Dicsőítő Oklevél elismerésben az a 4 postaszerv részesült, amelyek még teljesítették a Kiváló Vállalat cím elnyerésére meghatározott követelményeket, de a keret köztisége miatt nem kerülhettek a legjobbak közé.

Az Elnökség egyetértett az az is, hogy az MT—SZOT Elnöksége Vörös Zászló kitüntetéssel biztosított 100 forint/fő jutalomösszeget felül további 40 forint/fő, a Kiváló Igazgatóság, illetve Üzem kitüntetéssel járó 50 forint/fő jutalomösszeget felül még 30 forint/fő, a Dicsőítő Oklevéllel 50 forint/fő, de minimálisan 20 000 forint jutalmat kapnak a kitüntetett postaszervek a központi „R” alap kerete terhére. Így a kitüntetésben és elismerésben részesülő postaszervek összesen közel 2 millió forint jutalmat oszthatnak szét a dolgozók között.

A „Posta Kiváló Brigádja” cím kitüntetésre és a vele járó

1500 forint/fő jutalomra a köztársasági postaszervek az ISZT-tal, illetve SZB-kal egyetértésben 33 szocialista brigádot javasoltak. Az Elnökség összesen 23 szocialista brigádot tartott méltónak erre a kitüntetésre. A 23 brigádból 11 Budapesten, 12 vidéken működik. E kitüntetéssel a brigádtagok 414 ezer forint jutalomban részesülnek. 10 brigádnál a tagok többsége csak egy-két éves brigádmunkálati múlttal rendelkezik, vagy a közösségi, társadalmi tevékenységük lényegesen alacsonyabb színvonalú, mint a javaslatba hozott többi brigádok.

Az Elnökség megtárgyalta és jóváhagyta továbbá a Posta 1976. évi részesedési alapja képzését és felhasználását a következő kiegészítésekkel:

Egyes postaszerveknél még mindig alacsony a „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesülők száma. A Közgazdasági Osztály a szükséges intézkedéseket tegye meg. Több postaszervnél magas az évközi kifizetés, napokban kifejezve jóval meghaladja a postai átlagot. A jövőben ezt figyelembe kell venni az év végi részesedés megállapításánál. A vezetők részére történő kifizetések

tevékenységük is van tennivaló. Nem megengedhető, hogy egy alacsonyabb vállalati kategóriába tartozó vezető több nyereségprémiumot kapjon, mint a magasabb vállalati kategóriába tartozó és sokkal nagyobb létszámú szerv vezetője.

Rendkívül éles és szenvedélyes vitát váltott ki az az előterjesztés, amely az V. ötéves tervidőszakra a szocialista munkaverseny főbb célkitűzéseit tartalmazza. Az Elnökség végül is azzal fogadta el a napirendet, hogy a „Felhívás”-t mind szerkezetileg, mind tartalmilag át kell dolgozni, az előterjesztés alapjaitól meg kell szabadulni. Ez a felhívás Po. E-ban jelenik majd meg, a Postavezérigazgatójának és Szakszervezetünk főtákarának aláírásával.

Végezetül az Elnökség hozzájárult és jóváhagyta a központi részesedési alaphoz az idei évre a kulturális, sport, szociális célokra fordítható összeget, valamint a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa titkárának, Munka Béliának május 1-től való függetlenítését.

Kovács József

LAPUNK TARTALMÁBÓL:

◆ A Postás Dolgozó Fóruma

◆ Látogatás a Beruházási Irodában

◆ Beszámolók a munkaversenyéről

Kézbésítők

Budai hegyvidék. A bágyadt, kora tavaszi nap hatására olvadásnak indult a hó, a sárban, latyakban — sárga bukósakkal a fején — motoros fiatalember kapaszkodik felfelé gépével. A fiatalember megáll. **Benedek István** professzor háza előtt, beviszi az újságokat és „ajánlott” könyveket felpakolva folytatja útját.

A professzor — amint az később a Budapest 114-es postahivatal kézbésítő osztályán történt beszélgetésünk kiderült — a József Attila szocialista brigád csapatának ajánlotta a könyveket a „Mi történt? — Hogy történt?” rádiós vetélkedőre való felkészüléshez.

A rádióműsorban dr. **Marék Antal** értékeli a válaszokat. Bevallja, nem ez a sorrendet várta! „Ne haragudjatok, de mi a foglalkozásotok?” — kérdi a „Milton-szakértőket”. „Olyan esszéket vágtatok ki Courbetről, olyan tájékoztatókat vagytok Milton koráról... Honnan ez az érdeklődés?”

Unger Tamás, a csapat vezetője eredeti választ adott. „Levéltárházak között ilyenekkel is foglalkozik az ember. Milton, Courbet, Schweitzer — nélkülük meg sem érkeznének a levelek...”

A rádióban elhangzott vetélkedő, valamint az Élet és Irodalomban megjelent — róluk szóló — cikk után találkoztam velük.

— Valamiféle „tüskét” értek. Mi az oka?

— Nem véletlenül mondtam azt a Rádióban és nem véletlenül említettem meg az „ES”-ben megjelent cikket — mondja Unger Tamás. — A kézbésítőkrol sajnos előítéletek vannak még az embereknek. Még tudatukban él az a típus, aki italt fogad el, és ha nem kap, akkor a kocsmában kénytelen bepótolni. Ezt még könnyű megcáfolnunk azzal, hogy nem fogadunk el semmit. De annak bizonyítására — és erre a vetélkedő jó alkalom volt —, hogy a mai kézbésítők, és főleg a fiatalok már mások, a műveltségben, a tudás megszerzésének igényében mások, magasabb kategóriába tartoznak, nos, ennek bizonyítására még szükség van.

— Van itt a közelben egy könyvesbolt, ahol minden fizetés után megjelenünk. Már jól ismernek minket arról, hogy felvásárolunk csaknem minden újdonságot. Az embernek szüksége van az olvasásra, függetlenül attól, hogy mi a szakmája, mivel foglalkozik. A megvásárolt könyveket elolvasva, gyakran vitatkozunk felettük. Nemegyszer csaknem hajbakaptunk is egyeztet a véleményünk. A lényeg szerintünk az, hogy az olvasottakat nem tartjuk meg magunknak öncélúan, hanem a tudást átadjuk egymásnak. A vitákkal mindegyikünk fejleszti magát és vitapartnerét is. Amikor a vetélkedőre jelentkeztem — barátaimat utólag értesítettem a dologról — hírtelen még azt sem tudtam volna megmondani, hogy mikor kezdődött az angol polgári forradalom. Hát, azóta megtudtam egyet, s mást a korról. Én is, a barátaim is.

A három fiatal kézbésítő elindult, hogy elkezdje mindennapi tevékenységét. De **Horráth Ákos** hivatalvezető-helyettes még ott tartott egy ideig.

Elmondta, hogy a József Attila brigád — nem tartozik a hivatal — minden szempontból — legjobb brigádjai közé, de a vetélkedőn elért eredményükkel fellelkesítették a többieket, és inspirálták őket arra, hogy a maguk által felállított követelményszintet — még ha az nem is mérhető konkrét pontokban — magasabbra emeljék.

Tóth P. György

Látogatás a Posta Beruházási Irodájánál

31/C. Füredi úti lakótelep, Rákospatak, híd — ezen az útvonalon érkeztem a Posta Beruházási Irodába. „Ne tévessze meg — figyelmeztettek telefonon —, hogy az épület bejáratánál ez olvasható a táblán: Munkásszállás.” Hogy mindjárt az elején tisztán lássak a dologban, megkérdeztem: **miért munkásszállás az otthonuk?**

A válaszadó **Metzger Ferencné**, az szb titkára, aki 1956 óta dolgozik a Postánál és a vezeték nélküli előkészítésen villamosmérnök.

A Posta Központi Magasépítési Üzem 1974 végén épült munkásszállásában volt legkedvezőbb lehetőség arra, hogy az 1975. január 1-én létesített irodát átmenetileg elhelyezzék. Nem mondom, elég szűkösön vagyunk, de az év közepén átköltöznünk egy 700 négyzetméter alapterületű „fa-kombinátba”, amelyet az Egressy úton, a Postás Sportegyesület területén építenek számunkra. A Zugló Központ közelében leszünk, sőt igazgatónk, a gazdasági igazgató és a közvetlen irányításuk alatt levő területek az ottani épületben kapnak helyet.

Kicsit később kapcsolódik beszélgetésünkhöz **Valter Ferenc** igazgató és **Schneider József** távközlési igazgatóhelyettes. Át is térünk a szakmai dolgokra, mert látogatásunk tulajdonképpen célja az: **hogyan készül fel a Beruházási Iroda az V. ötéves tervfeladatokra.** Mint mindig, most sem vágthattunk azonban azonnal a téma lényegébe, akadnak előzetes kérdések is. Első helyen az: **mi volt az oka az Iroda létrehozásának?**

— Miután az MSZMP Központi Bizottsága foglalkozott a beruházás gyorsításáról, a jobb kapacitáskihasználás szükségességével, majd ezt követően 1974-ben megjelent a 34. számú kormányrendelet, a Posta-vezérigazgatóság is megvizsgálta az akkori helyzetet, a feladatokat, s úgy döntött,

hogy központosítja a postai nagyberuházások operatív irányítását. Mert mi volt a tapasztalat? Ahogyan évről évre növekedett a beruházások volumene, sokasodtak a problémák. Meg azután: egy-egy igazgatóságon hosszú időszak alatt csak egy-egy nagyobb beruházás valósul meg, ezért ennek jó előkészítésére és lebonyolítására megfelelő szakemberekkel — természetesen — nem tudnak a szükség szerint felkészülni. Ésszerű volt tehát a vezérigazgatóság döntése a Beruházási Iroda létrehozására.

Milyen létszámmal dolgoznak?

— Jelenlegi létszámunk száz, ötven százalékuk egyetemi és főiskolai végzettségű. Szakemberigényünk: elektromos- és építésztechnikusok, közgazdászok. Nem volt könnyű a követelményeknek megfelelő szakembereket kialakítani. Szakmailag legyen erős, legyen beruházási gyakorlata, s „nem baj”, ha postai ismerettel is rendelkezik. Az utóbbi kettőt kellett általában eltekinteni, mert dolgozóink többsége nem postaszervizből került hozzánk. (Bizonyos beosztásokban természetesen első helyen vannak a postai szakismeretek.) Tavaly tanfolyamot indítottunk a speciális postai tudnivalók elsajátítására, dolgozóink a gyakorlatban már ezt hasznosítják. Év végéig még negyvennel kell növelnünk a létszámot.

1975 a „mély víz” volt az Iroda számára. A sok területéről verbuválódtak szakemberekkel egy sor fontos feladatot kellett megoldani már az első esztendőben.

— Többet, mint gondoltuk. Az első év fő feladata ugyanis az volt számunkra, hogy kiépítsük a szervezetet, egységeit, a sokfelől hozott, sok-

féle beruházás-szervezési gyakorlatot, felkészüljünk az új ötéves tervre. Ezt sikerült is elérnünk, ugyanakkor sokkal több munka szakadt a nyakunkba, mint azt előre gondoltuk. Ennek ellenére — anélkül, hogy a fő feladat kárt szenvedett volna — sikerült az átvett beruházásokat meggyorsítani.

Milyen a szervezeti felépítés?

— Előkészítő egységek; végrehajtó egységek (beruházási főmérnökségek öt szakmai tagozódásban); közgazdasági apparátus.

A Posta 13,7 milliárd forintos beruházásából 6,5 milliárd vár az Irodára az V. ötéves tervben. Felkészültek erre?

— Igen. Az öt év során mintegy 70 beruházást kell megvalósítanunk. Ebből már folyamatban van 25, az idén előkészítésben ugyancsak 25, a többi pedig folyamatosan lép be. Az idei és a 77-es kivitelezésekre a kapacitás már szerződéssel biztosított, a többire előzetes kapacitásigyeztetésekkel rendelkezünk.

Az Iroda számára fontos, hogy jól ismerjék a tervezőket, a kivitelezőket, jó kapcsolatot alakítsanak ki velük.

— Rendkívül fontos a jó kapcsolat. Nekünk az a fő célunk, hogy a legcélszerűbb, leg gazdaságosabb technológiákat alkalmazzuk, s a lehető leggyorsabban dolgozzanak. Ezt elérni a Postán belül könnyebb, kívül nehezebb. Ami távközlési jellegű, a POTI tervezői, kivitelezői pedig a postai hálózatépítést saját üzem végzi. A munkák nagyobb részét külső vállalatoknál rendeljük meg. Mivel a híradástechnikai kivitelezés területén egyeduralom van, döntő, hogy a Posta igényeit, programját időben megismerjük velük, hogy a szerelés feltételeit a kért időre biztosítsuk. Kettőn áll tehát a vá-

sár: mindkét fél korrekt magatartást, a szó, az ígéret betartását igényli. Jó a kapcsolatunk a BHG-val.

Melyek a fontosabb beruházások?

— A maga nemében mindegyik egyformán fontos — mondja **Valter Ferenc**. — Fontos például az Üllői úti 400 személyes női-férfi munkásszállás és diákotthon, mert feltétele a munkaerőhelyzet javításának. Tavaly kezdték a kivitelezést, 1977 végén adják át. Fontos az újpesti távbeszélő központ, melynek kapacitása az első lépésben 12 ezer átlomás lesz, ezzel lehetővé válik, hogy a jelenlegi állomások száma megháromszorozódjék. Az épület szerelése kész, a crossbar központ szerelése — a BHG gyártja és szereli — még az idén elkezdődik. Fontos az Interszputnyik földi állomás építése Taliándörögdön, amely szovjet-magyar kooperációban készül, s 1977 végére kell elkészülnie. Folytasom a sort? Mi vagyunk a szociális nagyberuházások gazdája is, így hát fontosnak tartjuk például a Ceglési úti óvodánk bővítését (ez az első olyan gyermekintézmény, melyhez tornaterem is épül), a 160 személyes Krisztina óvoda-bölcsőde építésének jó előkészítését, vagy az üdülő-korszerűsítéseket.

— Kapcsolódunk kell a kiemelt népgazdasági beruházásokhoz is. Pakson is, Leninvárosban is az idén kezdünk. Mindkettőt jól előkészítettük. Pakson például olyan építés-technológiai megoldást választottunk, amivel az eredetileg tervezett építési határidőt háromnegyed-egy évvel lerövidíthetjük.

Milyen fejlesztések lesznek vidéken?

— Sor kerül a göchivatali hálózat kiépítésére (például Székesfehérváron, Kecskeméten, Celldömölkön), ami természetesen nemcsak épületet jelent, hanem kezelési postaforgalmi technológiai gépeket,

berendezéseket is. Győrben, a főiskolán is fejlesztésre kerül sor. 70 millió forintért nagyon korszerű, az országban egyedülálló távközlési laboratórium épül. Jelentős beruházás a Posta Számítástechnikai Központja, mely 1980-ra készül el. Csak az építési költség 250 millió forint. A berendezések beszerzésére majd a VI. ötéves terv során kerül sor.

Az Iroda nagyon fiatal.

Milyen a dolgozók átlagéletkora?

— Nem néztünk utána, de 35 évnél nem magasabb. És tovább fiatalodunk, ha friss diplomásokkal sikerül létszámunkat feltölteni.

Hogyan dolgoznak a társadalmi szervezetek?

— Mindegyik rövid önálló múltra tekint vissza. KISZ-szervezetünk például csak februárban, pártszervezetünk pedig márciusban alakult. A pártszervezet taglétszáma 19, a KISZ-é 18. — **Metzger Ferencné** büszkén mondja: — a **szakszervezeti szervezettség százszázalékos.** Az szb ötagú és 12 aktivista segíti munkánkat. Kibontakozik a szocialista versenymozgalom is, van már három brigádunk, két műszaki és egy pénzügyi. Erről egyelőre többet nem, majd ha már eredmények is lesznek...

Amikor valakit megválasztanak, kineveznek egy új tiszt-ségbe, azt szokták mondani: „előlegezett bizalmat kap, majd utólag bizonyít”. Nos, úgy gondolom, hogy az Iroda vezetői, dolgozói az első „gyakornoki” évben bizonyították, hogy a várakozásnak megfeleltek, s azt is bizonyították, hogy helyes volt az „egy kéz” megteremtése. Úgy hiszem, jól felkészültek az V. ötéves terv nagy beruházási feladatainak végrehajtására. Ezt majd utólag az állomások jelzik, amikor határidőre átadnak egy-egy új postai létesítményt.

Bánhidí Éva

BÉKÉSI NŐK

1-től pedig osztályvezetőként. Kevesen ismerik jobban a postás nők életét, mint ő.

— Kedves kötelességet, ugyanakkor nagy feladatot is jelent, hogy sok a kismama nálunk — mondja. — Például, a távközlési osztály 39 dolgozója közül tizenhárom kismama! Sajnos nincs anynyi helyettes, hogy pótolni tudják munkájukat. Ha valakinek megbetegszik a gyereke és otthon marad, munkatársainak kell elvégezni az ő feladatait is. Így még a szabad szombatokat sem tudjuk kiadni a felvételi dolgozóknak. A távbeszélő központban és a távirtdán eddig

is 42 órás munkahéttel dolgoztak...

A hírlapkézbésítőknek négyórás beosztásuk van, ha gyermekük születik, nem kapják meg a gyermekgondozási segélyt. Gyakran panaszkodnak ezért és sokan választanak más munkahelyet...

— A gyermekgondozási szabadságról visszajövők háromnapos továbbképzésben részesülnek, ahol felújítják ismereteiket, megismerik a három év alatt történt változásokat. Felemelt fizetéssel, anyagi veszteség nélkül folytathatják munkájukat. Az asszonyok legtöbbje egy-két

gyerekes édesanya, szeretnének egymúszakos beosztásban dolgozni, hiszen az óvodák és bölcsődék is egymúszakosak. Mégis késő esti, vagy éjszakai szolgálatra is be kell osztanunk az édesanyákat.

— **Szabad idejüket családjukkal töltik az asszonyok?**

— Többnyire, de gyakran terveznek közös programokat is. Nem vonják ki magukat a társadalmi munkákból sem, ők a kezdeményezők, az irányítók. A hivatali is szépítették, átfestették az ablakkereteket, öltöztették. Nyugdíjas találkozókat rendeznek, idős embereket, gyerekeket patronálnak. Még a tanulásban is élen járnak. A brigádmozgalomban is nagyobb számban vesznek részt, mint a férfiak. A hivatal 11 szocialista brigádja közül öt női brigád, kettő pedig vegyes.

— **Milyen a szociális ellátottság?**

— Minden előírt szociális helyiség megvan, de zsúfolásig az egész hivatal. A távközlésnél dolgozók, huszonöt, egy háromszor-négy méteres öltözőben zsúfolódnak. A távirtdán többen használnak egy szekrényt.

A felvételi helyiségbe magam is bepillantok. A két oldalt elhelyezett ablakok előtt sokan várakoznak, a postások alig férnek el az asztalok között. Öltözőjük két-szerkét és fél méteres, felesleges erre a szó, többet mond a kép... Negyvenen öltöznek itt.

— **Mikor készül el az új hivatal?** — kérdezem.

— Két év múlva talán, persze 1976-ra ígérték...

— **Mondjon önmagáról is valamit — kérem búcsúzóul Szilágyi Józsefnét.**

— Tizennyolc éves koromban jöttem ide, azóta dolgozom a szakszervezetben is, megyei szervező vagyok. Hat évvel ezelőtt lettem nőfelelős. 1951-ben vettek fel a pártba, ott vezetőségi tagnak választottak. Közben felneveltem a gyerekeimet, 20 éves a fiam, 13 a kislányom.

— **Nehéz ilyen sokrétű munkát végezni?**

— Szép az én munkám, és mindenben segített a család. Olyan életem van, amilyent minden nőnek kívánhatok.

— szir —

A POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

FORUM

Az év elején megtartott aktívaértekezleten, de számos más fórumon is, sok szó esett arról, hogy régiesen, olykor bürokratikus, vagy éppen „fiókra” dolgozunk.

Az élet minden területén megnövekedett feladataink egyre inkább követelik, hogy megújítsuk a munkastílust, korszerűbben, hatékonyabban, egyszerűbben: gondolkodva végezzük munkánkat.

Tény, hogy a felesleges munkamozzanatokért nem elsősorban a dolgozók a felelősek, hiszen ők „felülről” kiadott előírások, sokszor évtizedes szabályzatok alapján dolgoznak. Mégis mindenki tudja, de legálábbis érzi, hogy a munka sok — kevesebb sohasem lesz, csak több —, de ezen belül is esetenként felesleges, s csak azért csináljuk így, mert 30 éve így van előírva. De az élet azóta változott. Eljutottunk oda, hogy a megsokszorozódott feladatok ellátása érdekében gondolkodnunk kell a meglévő munkaerő hatékonyabb foglalkoztatásán, a munkafolyamatok egyszerűbb megszervezésén, külön-

Gondolatok a fórumhoz

nösen a bürokrácia csökkentésén, a párhuzamos adminisztráció megszüntetésén. Ezért minden dolgozónak — bármilyen legyen is a beosztása — jobban kell érvényesítenie személyes tudását, befolyását a munkafolyamatokra, hogy tényleges változást kiváltó, jó eredményeket hozó, a gyakorlatban élő, szervezési megoldások szülessenek. A postai gazdálkodás minden területén kiemelkedő jelentőségű a munkaerővel, a pénzzel, az energiával, az anyaggal való ésszerű takarékoskodás, a munkaidő, a korszerű, gazdaságosan üzemeltethető gépek és berendezések jobb kihasználása.

Ezekben a kérdésekben a gondolatok, a problémákat napi munkájuk során a dolgozók érzik legjobban. Ennek megfelelően éppen ők képesek felszínre hozni, mi gátolja a jobb munkavégzést, mi a felesleges az egyébként pontos munká-

ban, hiszen kiválóan lehet végezni azt a munkát is, aminek vajmi kevés haszna van. De elsősorban a végrehajtásban dolgozók tudják megtenni azokat a javaslatokat, amelyek megvalósításával korszerűsíthetjük, javíthatjuk a postai munkát.

Szakszervezetünk támogatja és erősíteni kívánja azokat a kezdeményezéseket, amelyeket közvetlenül a dolgozók tesznek a gazdálkodás hatékonyságának, a munka színvonalának emelése érdekében.

Ezért a vélemények, javaslatok széles körű megismerésére ezúttal egy új lehetőséget kínálunk. Szó eshet minden munkahelyi kérdéssről, mindarról, ami a postás dolgozók, a szakszervezeti tisztviselők, a bizalmiak munkáját könnyebbé, egyszerűbbé teheti, csökkentheti a bürokráciát, tökéletesíti a munkamódszereket. Arról: hogyan látja saját munkáját a postás,

mi az, amit jobban, egyszerűbben, talán gyorsabban lehetne elvégezni. Mi az, ami fölösleges, rossz, ami időt, erőt von el a legfontosabb feladatokról, vagy feleslegesen terhel bennünket.

A nagyobb jelentőségű, hasznosíthatóknak tűnő javaslatoknak sajtónyilvánosságot biztosítunk. Igyekezzünk az írásokban, levelekben felvetett javaslatokra választ adni, ha szükséges, a legmagasabb szintű vezetés részéről is.

Biztosak vagyunk abban, hogy sok dolgozónak van véleménye, vagy bizonyos kérdésekben megoldást kereső javaslata, amit lapunk hasábjain megtehet, és elősegítheti azoknak az intézkedéseknek a kialakítását, amelyek jobb munkamódszereket, munkastílust eredményeznek, végső soron javítják a postai munkát, a postai szolgáltatások minőségét, s ugyanakkor könnyítik a postás dolgozók munkáját is. Várjuk a véleményeket, javaslatokat.

Kiss Ernő
Postások Szakszervezetének titkára

Mint a végrehajtásban dolgozó, sokéves gyakorlati tapasztalatok alapján állíthatom, több mindennek nem látom a munkát elősegítő hasznát.

Mit tartok ma elhagyhatónak, megszüntethetőnek?

A hivataloknak fűtési normája van, mégis, tüzelőanyag-számadást kell vezetni. Ennek tartozéka a naponta vezetendő fűtési üzemnapló, amelyen a napi külső hőmérsékletet, a felhasznált napi szén, fa-, olajmennyeiség mutatjuk ki, hő végi összegezés után pedig számadásban mérleget készítünk, ennek kivonatát az Igazgatósági Hivatal részére megküldjük. Miért nem lehet leírni igazgatósági szinten, hogy például októberben 8 százalékos, novemberben 12 százalékos, decemberben 20 százalékos stb. használhatnánk fel, s áprilisban, a tüzelési idény végén jelentenék a hivatalok az esetleges évközi megtakarítást? A normát túllépni nem lehet. Vajon van-e az országban egyetlen hivatal, ahol naponta valóban mérik a pontos felhasználást? Nem hiszem! Jó lenne már értelmesebbé tenni az előírást!

A hivatalok sokféle nyomtatványt használnak. Ezeket éves szinten, számadásuk szerint nyilván tartjuk, negyedévenként újabbat a maradványt meg kell számlálni, s arról mérleget készíteni. Ez Sárospataki postahivatalnál, ha az utasítás szellemében kíván eljárni, a mérlegkészítéskor során egy dolgozónak több órai munkát ad. Hasonló a kérdés, tényleg meg is számlálják, vagy csak ránézés alapján készítik el a mérleget? Úgy hiszem, az utóbbiak szerint végzik, mert értelmetlennek, munkaidőjük értelmetlen eltöltésének tartják, és jogosan! Megszüntesse nagyon idősebb, legyen a vezető feladata időközönként a készlet ellenőrzése. Biztos vagyok benne, hogy nem lesz több nyomtatvány felhasználva, vagy túl nagy készlet a hivataloknál, ha a számadást egészében megszüntetjük.

Hivatalunk 270 forintos frászereklátmányt kap havonta. Mindazt, amit e kis összegért beszerzünk, számadásba kell vételeznünk, kiadás esetén a dolgozóval elismertetni egy-egy ceruzát, borítékot stb. Negyedévenként mérleget készítünk, s ezt a vezető felülvizsgálja. Azonosan kell számadást vezetni a havi 250 forint takarítványra. Nagy összegű számlát ipari munkáért kifizetünk, de ilyen kis összegekből beszerzett anyagokról viszont számadást kell vezetnünk, dolgozókkal elismertetnünk pár filléres, vagy forintos dolgokat.

A forgalmi hivataloknál üzemelő gépkocsikról az energiahordozókkal való ta-

karékos gazdálkodás bevezetése óta gépkocsinként kimutatást kell vezetnünk, melybe naponta írjuk az igénybe vett órát, kilométert, állásidőt. Az órát és kilométert meg bontanunk is kell levélgyűjtésre, helyi járatra, csomaggyűjtésre stb., s mindezt az igénybe vétel napját követő napon hajtjuk végre a menetlevél-másolat alapján, vagyis, a már megtörtént felhasználásokat rögzítjük. A célja e komplikált kimutatásnak az lenne, hogy a megtett úttal az üzemanyag-felhasználás arányában áll-e? A gépkocsik és ezek vezetői viszont nem tartoznak a forgalmi hivatal létszámába, s ha meg is állapítanánk a túlfogyasztást, a gépkocsivezetőt nem kérdezhetjük meg, utasíthatjuk megszüntetésére, felelősségre vonást nem alkalmazhatunk. Felvetődik a kérdés, miért van szükség a kimutatásra? Véleményem szerint a Gépjármű Szállítási Üzemek által összesített adatok elegendőek az ellenőrzésre, a takarékos gazdálkodás irányítására.

Mindezek kis dolgoknak látszanak, azonban országosan jelentősek, sok időt, nyomtatványt takarítunk meg ezek elhagyásával. A felszabaduló időt hasznosabban, sok esetben a felek gyorsabb kiszolgálására fordíthatnánk. A rádió és tv kettős nyilvántartásának megszüntetése is megérdemelné egy tanulmányt, s talán ezen is lehetne javítani! Biztos vagyok abban, hogy a hivatalokban felszabaduló létszám több lenne, mint amennyit a központi szerv igényelne...

Számos hasonló lehetőség van a változtatásra, megszüntetésre, milyen örömdetes lenne társadalmi munkabizottságot létrehozni, amely mindezeket megvizsgálja, javaslatot vagy tanulmányt készítene az elhagyásokra, változtatásokra. Biztos vagyok abban, sok dolgozó szívesen venne részt, e fontos és sürgető felülvizsgáló és segítő munkában, s kimozdulhatna holtpontról a több évtizedes, de ma már idejét múlt, felesleges munkák végzése. Javaslatom töredék, de a töredékek hasznossága országosan jelentős lehet. Állítsuk a felszabaduló időt a közönség, a munka minőségének szolgálatába, segítsük meggyorsítani az adminisztráció csökkentését.

Szabó Géza,
sárospataki postahivatal vezetője, JSZB-titkár

Huszonkilenc éve vagyok kézbesítő, húsz éve a 62-es hivatalban dolgozom, 18 éve kézbesítok egy járatban, az V. kerületben, a Szabadság téren és környékén. Véleményem szerint a klasszikus kézbesítéssel kapcsolatos

— Azért késik a kézbesítők, mert 0-szerűt osztályoz...

latban nem lehet már sok újat hozni. Ahol azonban javítani kellene, az a „0”-ás anyag feldolgozása. Ez a tevékenység négyünknek — én magam már 10 éve végzem — napi másfél-két órát jelent. Ez abból adódik, hogy sok olyan küldemény kerül hozzám, ami más kézbesítő járáshoz tartozik. Ez a fölöslegesen átfutó küldemény az összküldeménynek mintegy egynegyede! Ha az irányító osztály létszámát megfelelően erősítenék olyan dolgozókkal, akik eleget tudnak tenni a követelményeknek és hivatásuknak tekintik ezt a munkát, rengeteg fölösleges időtöltéstől szabadulnánk meg mi, kézbesítők. Azt talán mondanom sem kell, hogy a csúsforgalom idején az előbb említett mennyiség megsokszorozódik, s így „csúszik” a kézbesítés is.

Naponta órákkal csökkenne a munkánk, nem végeznénk fölösleges osztályozást, később kezdhetnénk reggel, kevésbé fáradtan indulnánk a járatba.

Jó volna, ha ezt a több éves problémát végre megoldanák, mert ez nemcsak számunkra jelentene könnyítést, hanem meggyorsítaná a levelek útját a címzetté, aki ilyen módon nyilvánvalóan késve kapja a küldeményt és ez már — túl a saját gondunkon — a szolgáltatás színvonalát is befolyásolja.

Kövélyi Tibor
szocialista brigádvezető
kézbesítő

Incidens

Április 10-én, szombaton délután a Bp. 4. postahivatal felvételi termében álmosságot élt.

Az egyesített felvételnél egy „idegenforgalmi” jött asszony 48 darab külföldi bejelentőt kért. Ennek ellenére csak húszat kapott. Az asszony ismét kért, hivatkozva arra, hogy látta: van még a „kaszában”. Majd, amikor ezután sem kapott az áhított bejelentőből, akkor kérte a panasz-könyvet.

A felvételi ablaknál ülő szaktársom enyhén cinikusan válaszolt: — Keresse meg az osztályvezetőt, nála van!

Az „idegenforgalmi” asszony nem volt rest, megkereste az osztályvezetőt. S lám, egyszerű volt külföldi bejelentő. Száz darabot vásárolhatott egyszerre a „kedves ügyfél”.

Jó lenne, ha a jövőben a „kedves ügyfél” mindenki számára valóban az volna, ugyanis a postai szolgáltatáshoz ez is hozzátartozik.

E. Zs.

IMMÁR 25 ÉVE a Posta Központi Anyaghivatal V. számú raktárában dolgozik. Szülei is munkások — már nyugdíjasok —, édesanyja postai alkalmazott volt, kézbesített. Csókás Józsefné is munkás, mégpedig a „javából”, hiszen az ide a Posta Kiváló Dolgozója lett. Beszélgetésünkkor a munkások kezdetéről így vall:

— Akkoriban egészen más volt a helyzet, ha valaki munkába állt, mint manapság. Többben voltunk munkát keresők, mint amennyi alkalom, lehetőség kínálkozott. Nagyon megörültem neki, amikor felvettek az Anyaghivatalhoz, fizikai dolgozóként. A csoportot, ahová kerültem „roncskitermelőnek” nevezték. Az volt a feladatunk, hogy a hozzánk beszállított selejtanyagokat — különböző, a Postánál alkalmazott, idejét múlt, kiöregedett berendezéseket — szétszereltük, majd osztályoztuk a még használható alkatrészeket, csavarokat, alátéteket.

POSTA KIVÁLÓ

Lassan, megfontoltan beszél. Mozgáshoz, munkához szokott kezét nem tudja hová tenni, végül az ölében tartja összekulcsolva, delátszik rajta: szokatlan ez neki, ritkán ül így „semmitteve”.

— Fiatal kislány voltam, amikor ide kerültem. Csipkedtem magam nagyon, nem akartam kilógni a sorból. Azt hiszem, sikerült hamar beilleszkednem a kollektívába. Így telt el jó néhány év, később aztán — talán mert igyekeztem mindig becsületesen dolgozni, talán mert mindig bátran képviseltem munkatársaim érdekeit — csoportvezetővé neveztek ki.

Társadalmi funkcióért ki-mondottan soha nem harcoltam, ennek ellenére megválasztottak szakszervezeti bizalmi-nak, majd a szakszervezeti tanács nőfelelősenek. Természetesen elvállaltam,

mert — szerintem — akire számíthatnak ilyen vonalon, annak ott is helyt kell állnia.

— Felmerül bennem a kérdés. Mindemellett marad-e elég ideje, energiája ahhoz, hogy a háztartási munkákat elvégezze, hogy a családdal foglalkozzon, hogy pihenjen, kikapcsolódjon?

— Azzal kezdem, hogy van egy óvodás korú kislányom. Nagyon eleven, élénk és szókimondó. Vissza is beszél néha, de ez ebben a korban természetes. A szókimondást — ezt a főnököm mondta, nem én — tölem örökölte. Mi tagadás, én megmondom a magamét, ha úgy érzem, hogy igazam van. Azt hiszem, erre szüksége van egy szakszervezeti bizalmi-nak, egy nőfelelősenek éppen úgy, mint egy csoportvezetőnek. A társadalmi funkciók nem igényelnek sok „túlórát”,

mert — mondjuk az érdek-védelmi részét — elintézem munkaidő alatt, az ebédidőben. Eppen ezért, a családra van elég időm. Rákoskeresztúron lakunk, családi házunk van ott. A férjemmel jól megvagyunk. Szeretlek sőt, ki-rándulni. Az Összetartás brigáddal — ebbe az arany-koszorús brigádba tartozom — minden évben elmegyünk valahová.

— Huszonöt év nem kis idő. Mi tartotta itt?

— A munkát, azt mindig szerettem, és az első években örültem, hogy egyáltalán dolgozok, hogy pénzt keresek. Aztán múltak az évek, megismertek és most már megbecsülnek. Mindenki pénzről él, — én is — és lett volna lehetőségem elmenni máshová. Nem adtak volna sokkal többet, de elhagytam volna a megszokott társaságot, környezetet, ahol ismernek. Értékelnek és én is ismerem mindenkit. Nem felfűszesen, hanem közelről. Emberekről. Persze, hogy nem mentem.

Tóth Pál György

Vetélkedő

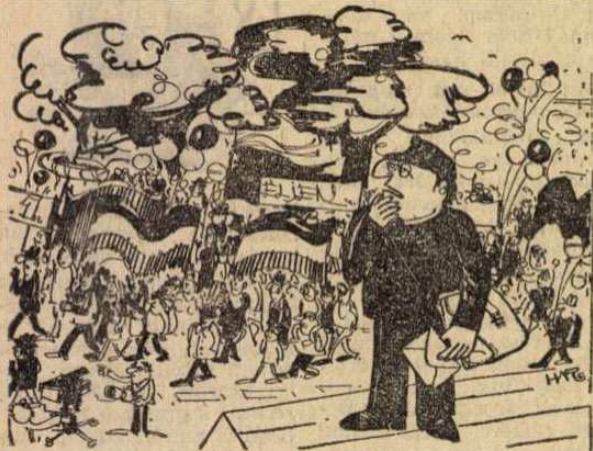
Szocialista

módon élni...

Szellemi vetélkedőt rendezett Veszprém 1. postahivatal KISZ-alapszervezete április 10-én, délután a posta kultúrtermében. A „Történelmünk dicső napjai” címmel meghirdetett vetélkedőn történelmi és irodalmi témákban kellett járasságukat bizonyítani a résztvevőknek.

A jól sikerült, magas színvonalú szellemi vetélkedő győztesei Kovács József, Baki László és Balatoni László, a jutalomként adományozott vásárlási utalványokat felajánlották a tragikus hirtelenséggel elhunyt fiatal munkatársuk, Szluka Ferenc családjának megsegítésére.

HUMORSAROK

— Na, most hol találom meg a Kovácsékát?

Fiatal versmondók

Harmadik alkalommal rendezték meg április 9., 10. és 11-én a munkásfiatalok országos szavalóversenyét. A költészet napi ünnepségsorozatokat egyikeként az ország minden részéből megérkezett ötven, Budapestre tizenketten, az elődöntőkből továbbjutott fiatal utazott Salgótarjamba, hogy bizonyítsa tehetségét, versszeretét.

A szavalóversenyt a SZOT, a KISZ Központi Bizottsága, a Népművelési Intézet, az Építők Szakszervezete, a Nógrád megyei SZMT és a Salgótarjáni Öblösüveggyár hirdette meg. A januárban lezajlott budapesti elődöntőn a zsűri a sok versenyző közül Budapesti képviselőjében három postás fiatalot is javasolt továbbjutásra. Így vett részt Dubóczky Katalin a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, Tóth Tibor a Budapesti Postaigazgatóság, Molnár József, a 62-es postahivatal dolgozója az országos döntőn.

Az ország minden részét képviselő 103 fiatal a Nógrád megyei SZMT látta vendégül, melynek székében tartották a döntőt is. Az elődöntők három csoportban zajlottak. Először a kötelező verseket (csak SZOT-díjas költő alkotásait mondhatták a fiatalok) hallgatták meg, majd a szabadon választott művek hangzottak el. A másnap sorra került döntőbe Tóth Tibor és Molnár

József is bejutott. Tibor ekkor Pablo Neruda: „Megmagyarázok néhány dolgot”, Molnár József pedig Váci Mihály: „Te bolond” című versét mondta. A zsűriben a többi között Keres Emil, az Irodalmi Színpad igazgatója, Kerényi Imre, a Madách Színház rendezője, Lencz György és Maros Gábor színművészek, Vadász László, a Színház- és Filmművészeti Főiskola, Debreceni Tibor, a Népművelési Intézet, Gödöllői Lajos a SZOT képviselőjében foglalt helyet. Ítéletük alapján mindkét postás fiatal ezüstdiplomát kapott! Dubóczky Katalin sem távozott üres kézzel, előadásával kiérdemelte a különdíjat, egy szép, csiszolt serleget.

Az országos versenyen mindhárom versenyzőnk sikerrel szerepelt. A vers szerete hozott össze 103 fiatalot a több millióból, hogy a közös kincsek átadásával egymást gazdagítsák. A művészet az egyik legmagasabb rendű öröm. Aktív művelése különösen azt jelenti. Ezek a fiatalok képesek az általuk birtokoltat velünk megosztani. Most minősítették őket: ezüst diplomával, országos versenyen. De Tóth Tibor gazdasági előadó a Budapesti Postaigazgatóságon, Molnár József egyesített felvő a 62-esben. A mi fiataljaink. Tudásuk, tehetségük a mi örömünk is.

Józsa Ágnes

Új hivatalok

A zalaegerszegi járás három községében épített új hivatalokat a Posta. A baki, a bagodvitenyédi és a zalatárnoki postahivatalokat még ebben az évben átadják.

Posta és orvosi lakás épül, rendelővel. Aparhaton már épül a posta, illetve az orvosi lakás, ahol az orvosi rendelő is helyet kap. Az épületet a községi tanács készíteti, a költségekhez azonban a Pécsi Postaigazgatóság is hozzájárul.

A kiváló, a szorgalmas, a munkájáért rajongó, embereket a szocialista életigényei-re tanító és minden percét erre szentelő ember nem érzi a munkában eltöltött idő múlását. Nem érezheti, hiszen így válik élete teljessé, kielégültté, széppé. Így lesz részese, mozgatója, előrevője, tanítója környezetének és ezen keresztül az egész postás társadalomnak. Adottságainál fogva nem híve a csinnadrattának. Így hát különösképpen nem örvendezhet jegyzetfüzetemnek sem, hiszen én a mini tömegkommunikáció művelőjeként feladatuk kaptam, hogy mutassam be életét, tetteit, vagyis „nagy dobra verjem” Maricsán Józsefnek eddigi életét.

Nagyon szívélyesen fogad, de sűrűn tiltakozik, mondván, hogy nem tett ő olyat, amiért a nyilvánosság előtt az újságnak érdemes volna vele foglalkoznia. Munkájáról, a Postáról kérdeztem és megindul a beszélgetés.

1954-ben végezte el a 8 általános, és azonnal a Postához szegődött Várpalotán. Akkor még a csúnya, régi, korszerűtlen épületben dolgoztak. Egy évig táviratkézből dolgozott, majd tanult, és géptávirás lett.

— Itt a Postánál tanulni,

tudni kell, ha az ember meg akarja állni a helyét. Így aztán a tanfolyamok sokaságát végeztem, de éreztem már felnőtt fejjel, hogy az én iskolai ismereteim hiányosak. Hatan voltunk testvérek, így az otthoni körülmények nem tették lehetővé, hogy a 8 általános után tovább tanulhassak. Édesanyjamat, aki addig is hatalmas áldozatokat hozott, nem terhelhettem tovább. Ezért kerestem munkát már másnap, mikor az iskolai bizonyítvány a kezemben volt. De most, bár már családom is van, mégis bővíteni akarom az ismereteimet és beiratkoztam a gimnáziumba. A munkámat, a Postát nagyon szeretem. Sokféle a feladatom. A főpénztárban is dolgozom, a kézbesítők kiosztásánál, elszámoltatásánál és mindezt, annak a négy osztálynak a munkaterületén, ahol a munkaerőhiány miatt szükséges a besegítés. A 12 tagú Petőfi szocialista brigád tagja vagyok. Mondhatom, nagyszerű emberek, mindannyian, kiváló ember a brigádvezetőm, és igazán nem tűnök, hogy nemcsak, mint munkaerő, hanem mint emberek is nagyszerűek. Az ő segítségükkel tudom eredményesen végezni immár 10 éve társadalmi munkámat. Csoportos érzés emberekkel foglalkozni. Harcolni velük,

alatt levő létesítmények propagálására fordít. Na és a Postamúzeum, amiért ide jöttem? Egy kicsi dombocskán levő házacska. Homlokzatán szép táblától megtudja a dombocskát megmászó és a ház tövében olvasgató, hogy ilyen is van itt, e történelmi emlékeket őrző sűrű atmoszférájú világban. Bent az egykori cipész-mester házában, mely jelenleg az Idegenforgalmi Hivatal tulajdona, ezért nem is javít semmit az épületen, „lakik” a Postamúzeum. A vezetőnő fogad. Ő a kalauz, felügyelő, teremőr, pénztáros egyszemélyben. Érdekes, szép, értékes tárgyakat mutat. Van itt mit látni, de lehetőség van fejét is beverni az alacsony ajtófélfákba, (magas külső) és „emlékeket” is elvinni. Igen, mert egy ember négy helyiségben, ugye egyszerre nem ügylhet a kiállított, könnyen szüverenné tehető, díszes lőszerszámokra, védőfegyverekre és egyéb tárgyakra. Már mióta kéri a múzeum, illetve a látogatók, hogy múzeumi képeslapokat, postai emléktárgyakat szeretnének vásárolni! Megígérték az erre illetékesek és minden maradt a régi. Vagyis nincs!

Hagyományokat őriz, értékeket ápol a Posta, amikor postamúzeumot létesít. Ez elég tetemes anyagi áldozat is, így tehát illő, hogy a meglevőt jobban propagáljuk. Nem keveset költünk jó értelemben vett propagandacélokra, talán jutna ebből egy kevés a nagyvársonyi múzeumba is. Vagy ha nem, hát javasolom, hogy a nemrég elménen feltalált falufont helyezzük a múzeum bejáratához.

Legalább, aki telefonálni akar, ismerje meg a postamúzeumot is.

S. P.

HOL A MÚZEUM?

A nagyvársonyi Postamúzeumot megylünk meglátogatni. Hatalmas szerencsém, hogy két tősgyökeres postás társaságban érkeztem. Mert bizony, ha csak úgy magányosan keltem volna útra, ugyan csak kétes, hogy mennyi ideig tartott volna önerőből megtalálni. Nagyvársony nem túl nagy település, de aki látni akarja mindazt, amit látható, a történelmet felidéz, művészileg figyelemre méltó, az a bőség zavarával küszködhet. (Nem beszélek arról, aki még lovalogni is ide vágyik.) Teszt, csak elképzelni! Hová, hány felé, mikre invitálnak a mindenfelé sűrűn elhelyezett táblák, nyilak, út-eligazítások.

Vársonykővára, Szent István templom, gyönyörű barokk főoltárral, 1481-től. Baráti pálos templom és kolostorom, késő gótikus, 1490 körül. Szent Jakabi templomról a temetőnél, szabadtéri néprajzi ház, természetvédelmi terület, kastélypark, Kinizsi Várneműzeum. De sehol egy tábla az utakon, egy nyíl, egy kukk, hogy itt van egy Postamúzeum a maga történelmi és történelmi érdekességeivel. Beteges szerénység, vagy szegénység? Nem telik a Postának 5-6 tábla megfestetésére? Anyagiilag, vagy figyelemből nem telik?

Egy épületen, a Postamúzeum szomszédságában, minden figyelmet odaszegez, jól karbantartott, hatalmas tábla, illetve két tábla. Egyik a vár alaprajza magyarázatokkal, a másik a Kinizsi-kor rövid ismertetője. Mind jól olvashatóan, kövér nagybetűkkel, szembeütően. Tehát okvetlenül elővas-sák, figyelnek is rá, eligazodnak belőle. Lelkesedem ezért a gondosságért, töredéért, amit az Idegenforgalmi Hivatal a gondozása

Franciaos Truffaut, a francia új hullám egyik kimagasló képviselője másképpen fogja fel az egészet. Nem próbálja misztifikálni a művészetet, hanem nagyon is hétköznapi módon látja és láttatja azt. Ennek ellenére az Amerikai éjszaka, ha nem is éri el a 8 és fél mélységet (nem filmtörténeti remek), mégis a maga választotta műfajában (vígjáték!) hiteles és minden alkotó örök szerelme, az alkotás mellet.

Az Amerikai éjszaka formája — filmen belül egy másik film — nem új! De nagyon is alkalmas arra, hogy önvalomással váljon. Persze beszélni valamiről — még a szerelem tárgyáról is — sokféleképpen lehet. Truffaut, aki korábban a 400 csapással Fellinihez hasonlóan, maga is bevonult a celluloidvilág halhatatlanságába, önironikus módon szól. Nem idealizálja a művészetet, érezteti, mennyiben iparág, mennyiben „bolondok háza”, s ekkorban magát sem kíméli, hiszen filmbeli rendezője, akit természetesen ő személyesít meg: nagyothalló készüléket visel, azaz népiesen szólva „süket”.

Ennek ellenére azonban a történet egészéből kicseng, hogy Truffaut hisz a mester-ségben, művészetté tudja azt a legellentmondásosabb körülmények közepette is emelni. Ellentmondást mondtam, hiszen az Amerikai éjszaka film-mesei eléggé lezser fickók. Szabadszájűk, könnyedek, nőügyeket futtatban bonyolítják le, isznak, veszekednek. Truffaut, miközben megneveti, bálványrombolást is végez. Bevilágít a filmgyári kulisszák mögé, leszállítja a filmszínészeket, a művészeket szoborralapzatukról. Ugyanakkor érezteti, hogy ebben a furcsa világban hogyan keveredik a valóságos élet és film (azaz a kitalált történet).

Mindezt — és ez az Amerikai éjszaka legfőbb erénye — úgy valósítja meg, hogy az ötletek valóságos tárházát vonultatja fel. Kitűnőek a dialógusok és plasztikusak a jellemek, hálásak a vígjátéki hely-

FILMKRITIKA

Amerikai éjszaka

Szemlélet és látásmód kérdése az egész.

Fellini például filozófiai magaslattól nézte a filmszínés mesteriségét és arról vallott költői módon, mit jelent számára: forgatni.

Ennek ellenére az Amerikai éjszaka, ha nem is éri el a 8 és fél mélységet (nem filmtörténeti remek), mégis a maga választotta műfajában (vígjáték!) hiteles és minden alkotó örök szerelme, az alkotás mellet.

Ennek ellenére azonban a történet egészéből kicseng, hogy Truffaut hisz a mester-ségben, művészetté tudja azt a legellentmondásosabb körülmények közepette is emelni. Ellentmondást mondtam, hiszen az Amerikai éjszaka film-mesei eléggé lezser fickók. Szabadszájűk, könnyedek, nőügyeket futtatban bonyolítják le, isznak, veszekednek. Truffaut, miközben megneveti, bálványrombolást is végez. Bevilágít a filmgyári kulisszák mögé, leszállítja a filmszínészeket, a művészeket szoborralapzatukról. Ugyanakkor érezteti, hogy ebben a furcsa világban hogyan keveredik a valóságos élet és film (azaz a kitalált történet).

Mindezt — és ez az Amerikai éjszaka legfőbb erénye — úgy valósítja meg, hogy az ötletek valóságos tárházát vonultatja fel. Kitűnőek a dialógusok és plasztikusak a jellemek, hálásak a vígjátéki hely-

zetek. A nyilvánvalóan szórakoztató szándékon túl azonban a francia—olasz produkcióban forgatott színes, magyarul beszélt filmnek vitathatatlanul szatirikus éle is van. (Elsősorban a hazai — francia — forgatási viszonyokat, a sztárkultust, a sajtóerkölcset csipkedti.)

Mire az Amerikai éjszakán belül elkészült a süket rendező filmje — a Bemutatam Pamelát — nagyon sokat nevetünk, de fogalmat kapunk arról is: milyen a kollektív erőfeszítés eredménye végső soron nemcsak a történeten belül, hanem a szemünk előtt pergő film is.

Külön kell dicsérni a film hangvételéhez stílusosan alkalmazkodó magyar szinkront. (Vajda István, Prekop Gabriella és a szinkronszereplők.)

Abel Péter

Besze Imre:

ANYÁM

Ha várta már a hajnali, sípszót nevető vonat, villanyt sem gyújtott, kapkodta magára a mindennapos gondokat.

Negyvenszer ezer szál hajának a fele deres volt. Naponta újabb fehér szál bujt kendője alá, míg a rézkeletet, búcsút suttozva, puhán lenyomta.

Indult, hogy este visszatérjen élelmiszerekkel megrakodva, indult, hogy harminckét nevetésében önmagát feledje, s hogy munkában megrándult kezével munkát végezzen, mosolyogva.

Indul ma is és holnap is. Nem hangos rádió, vezércikk, becsületben öszülő név, akkor éjti ki a fönök, ha munkájáért megdicsérik.

Az új tagkönyv beszerzése

A Kiskőrös JSZB március havi információs jelentésében a tagkönyvhiányról, illetve annak beszerzési nehézségéről írt.

Felhívjuk az alapszervezetek figyelmét, ha hasonló helyzetbe kerülnek, akkor az új tagkönyveket a területi SZMT-nél próbálják beszerezni.

Ha a területi SZMT valamilyen oknál fogva mégsem tud új tagkönyvet adni, akkor forduljon az alapszervezet vezetéséhez a Postások Szakszervezetéhez. A Főkönyvelő a kért mennyiségben az új tagkönyveket az alapszervezet részére megküldi.

Tavaszi fáradtság

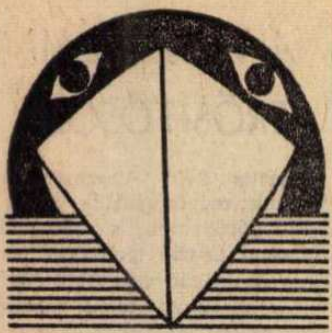
A nagy elismerés, megbecsülés napja volt — mondja —, mikor a SZOT-ban átvettém a Szakszervezeti Munkáért Ezüst fokozat kitüntetését.

Boldogságtól csillog a szemem, mikor erről beszélek. Ott volt a 17 éves lányom, a férje, a nagy pillanatkor.

Ekkora megtiszteltetést, ilyen váratlan örömet nem tudom, mivel érdemeltem ki. Nem tudom, mit kell majd tennem a jövőben, hogy méltó maradhassak ehhez.

Nem túlzott, szerénységgel mondta.

— Schenker —

Borverseny

Kertbarátaink ismét hallattak magukról. Márciusban öt kategóriában bor- és szörpversenyt rendeztek. Az 6- és új boroknál 19, a gyümölcsboroknál 15, a szörpökénél 24 induló volt. A beérkezett minták elbírálását az Országos Borminősítő Intézet és a Szőlészeti Kutató Intézet szakemberei végezték. A minősítés szín, íz, illat, zamat tekintetében erősen próbára tette a három nemzetközileg edzett bírálót. A szörpökénél látszott rajtuk némi elkedvetlenedés, a gyümölcsborok azonban ismét felvillanyozták őket.

Az eredmények kihirdetésére március 15-én került sor, az Országos Borminősítő Intézetől Tóth Mihály főosztályvezető részleteiben, tételesen ismertette a versenyen bemutatott borok, szörpök előnyeit, hibáit. Tagjaink nagyon szakszerű és jóindulatú tanácsokat kaptak. Sok volt a benevezett minták között, amely a hordó hibájából, dohosság miatt nem felelt meg, vagy illósavas, tejsavas erjedésű, túlkénesezt, tört színű, zavaros, erősen cukrozott volt. Ezek mellett azonban túlsúlyban voltak a tiszta illatú, kellemes zamatú, hibátlan termékek.

A bírálót alapján felajánlott különdíjakat és könyvjutalmakat Pili István, Kuti Géza, Tanács Mihály, Halmi Sándor, Ott József, Forszter Mária, Ligeti Miklós nyerték. Jutalmat kapott még Oláh Gyula, Juvet Jenőné, Hídvégi Rafael, Rudas Lajos, Török Ilona, László Antal, Erőse Géza, Bognár Gyula és Kulcsár László.

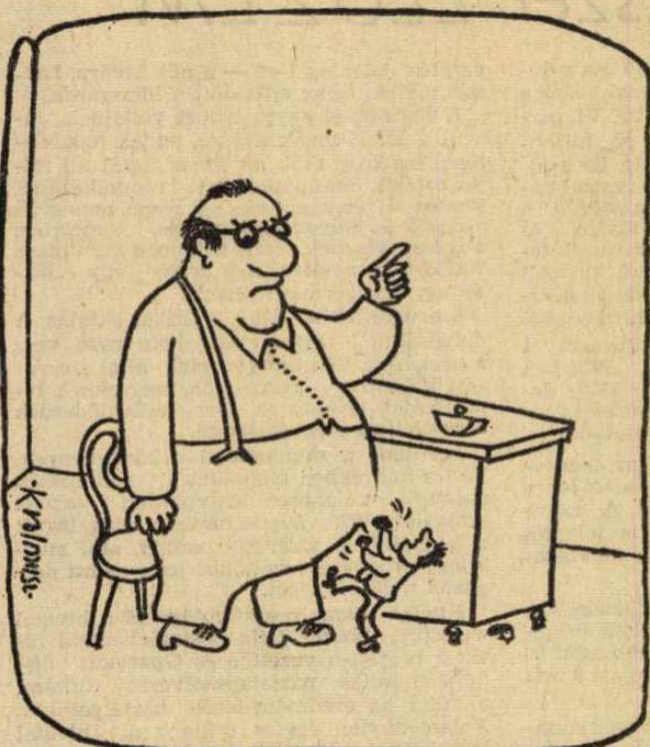
Halottaink

Reizinger Erzsébet (Erzsébet Központ), **Burger Gyula** (Budapest 78. postahivatal), **Illyés Károly** (Posta Értékpapír Raktár), **Szabó Sándorné** (Központi Hírlap Iroda), **Stop Emilné** (Utalvány osztály), **Sarubek Lajos** (Budapest 62. postahivatal), **Giszer Teréz** (Hálózatiépítő üzem), **Béres András** (Budapest 70. postahivatal), **Bócz András** (Hírlap), **Kovács Géza** (Anyaghivatal), **Tóth Gergely** (Budapest 70. postahivatal), **Sárvári Tamás Ferenc** (Budapest 78. postahivatal) és **Gaál Károly** (Budapest 62. postahivatal).

JÓSZERENCSEM úgy hozta, hogy az észak-németalföldi nagyváros, Braunschweig utcáin sétálhattam ez év márciusában. Városnézés közben egy nagy plakátra lettem figyelmes, amely este Gershwin hangversenyt hirdetett a Stadthalleba. A közreműködő zenekar a Magyar Postás Szimfonikus Zenekar, Vasady Balogh Lajos vezényletével, a szolista Lantos István zongoraművész. Úgy gondolom érthető, hogy hevesebben kezdett dobogni a szívem, hiszen nyilvánvaló volt, hogy a mi zenekarunk hangversenyt hirdet a plakát, és budapesti hangversenyek kellemes emlékeket idéztek fel bennem. Elhatároztam, hogy jegyet szerzek rá, hiszen a Stadthalle modern épületének szépségéről már csodákat hallottam mesélni. És a mi zenekarunk hangversenyt hallgatva megismerni, külön gyönyörűségnek tűnt számomra.

A **JEGYSZERZÉSRE** irányuló igyekezetem sikerrel járt, és így már este hétkor ott voltam, pedig a hangver-

Objektív nehézség

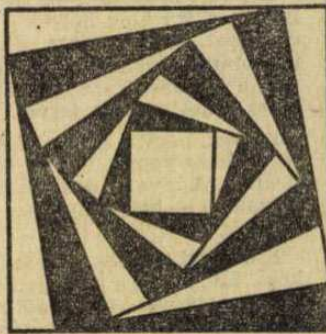

— Meg merné mondani ezt a szemembe is, kolléga?! —

Videotelefon

A technika haladásában nincs megállás. Már régóta értesültünk arról: hogy folynak a kísérletek olyan irányban, hogy a telefonáló láthatóvá is váljék a „drót” túlsó oldalán. Számos, technikailag fejlett országban érték is el eredményeket ezen a téren.

A Posta Kísérleti Intézetben ismerkednek a japán gyártmányú technikai érdekességgel: videotelefonnal. A berendezés segítségével úgy lehet telefonálni, hogy a beszélők kis képernyőn egymás arcát is láthatják. A tervek szerint jövőre a Posta Budapesten felszereli az első állomását, hogy az érdeklődők megismerkedhessenek ezzel a technikai újdonsággal.

Az új lakásbiztosításról

A kockázatbővítés — ezen belül a kártérítési rendszer módosítása — a differenciált díjmelés — ezek jellemzik az 1976. januárjában bevezetett új lakásbiztosításokat.

De az új biztosítási formák: a lakásbiztosítás, az épület- és lakásbiztosítás, a mezőgazdasági épület- és lakásbiztosítás, valamint a nyaralók, az ingóság biztosítása révén bővült a választék is, mivel az 1967-ben bevezetett módozatok is érvényben maradnak.

Miért volt szükség a változásokra és ezen belül a kockázatbővítésre?

Elsősorban azért, mert az eltelt időszak alatt nőtt a lakosság biztosítási igénye, gazdagodott az időközben a lakások berendezése, felszereltsége is. A legjelentősebb kockázatvállalás a kártérítés módosítása: eddig az épületek, bútorkárakat az elhasználódás mértékének figyelembevételével térítette meg a biztosító. Az új biztosítások alapján a lakóépületekben, valamint a bútorkárokban keletkezett károkat utánpótlási (új) értéken, illetve újraberendezési áron térítik meg. A bérletek új biztosítása kiterjed a bérletény falain belül levő épületszerkezeti elemekre is, tehát a válaszfalakra, beépített burkolatokra, ajtókra, ablakokra, belső vakolatokra, festésekre stb., valamint a bérbe adó tulajdonát képező lakás- és épületberendezési tárgyakra is.

A felelősségbiztosítás eddig is szerves része volt a lakásbiztosításoknak. Kerékpárosok, kutyák

által okozott károkat évente milliósszázat fizetett ki az Állami Biztosító. Az új módozatokban már a közlekedési baleseteket okozó gyalogosok is hasonló biztosítási védelemben részesülnek.

1976-ban tehát minden közlekedésben részt vevő — autós, motoros, segédmotoros, gyalogos — az önkéntes vagy a kötelező felelősségbiztosítás alapján számíthat arra, hogy az általa másoknak okozott károkat a biztosító megtéríti.

Az új biztosítási módozatok az eddigieknél több káreseményre nyújtanak majd fedezetet. Az igen sokszor előforduló csúszásos károkat körében a belső építési és vízelvezető csatornákból, vagy a vízvezetési hálózathoz kapcsolt készülékekből (mosógép, bojler stb.) kiömlő víz okozta károkat is megtéríti. A betörések lopás mellett a jövőben a rongálási károkat is fizet a biztosító, ehhez képest tehát mindegy, hogy a lakásba vagy a hétvégi házba behatoló garázda társaság magával viszi-e valamit, esetleg „csupán” átszedi a berendezést vagy más módon kárt okoz.

Végül néhány szót a biztosítási díjak alakulásáról. Akik a régi típusú biztosításoknál maradtak, azok az eddigi díjat fizetik. A szélesebb körű védelmet nyújtó új biztosítások díja az 1-2-3 szobás lakásoké és lakóöbületké általában 4-6 forinttal lesz több az eddiginél. Változott viszont az a gyakorlat, hogy a 4-5-6 szobás lakások díja azonos a 3 szobásokéval.

— Krolmusz —

SPORT

Budapest

Nemzetközi kongresszus

Szakszervezetünk 1954 óta tagja a 14 tagországot számláló Nemzetközi Postás Sport Szövetségnek (UISPTT), amelynek versenyein — elsősorban asztalitenisz, sakk, gyaloglás sportágakban — számos alkalommal szerepeltek sikerrel a magyar postás sportolók.

A Szövetség megbízásából május 17-21. között mi leszünk házigazdái, rendezői a soron következő, XII. kongresszusnak.

A tanácskozás alapvető célkitűzése: azoknak a kérdéseknek a megvitatása, amelyekkel elősegíthetjük azt, hogy a postás dolgozók mindennapi életébe mindinkább beépüljön a testnevelés, a sport.

A kongresszus fő témái: a testkultúra fejlesztése, a rendszeres testmozgás szükségessége a postán, a szabad időben végzett testnevelés és sport szervezőinek, irányítóinak és gyakorlatvezetőinek elméleti képzése, továbbfejlesztésük biztosítása.

Ennek során lehetőség nyílik tapasztalatcserére, az egyes országok hasznos kezdeményezésének megismerésére is.

Felszabadulási Kupa

A Budapesti Társadalmi, Testnevelési és Tömegsport Bizottság hazánk felszabadulásának 31. évfordulója tiszteletére április 2-án „Felszabadulási Kupa”-versenyt rendezett asztalitenisz, sakk és teke sportágakban.

A versenyeken a budapesti postaigazgatóságok és a központi postaszervek válogatott csapatai vettek részt.

Eredmények: Asztaliteniszben a női verseny izgalommentes, fölényes TIG-győzelmet hozott, a férfiak összecsapásai viszont annál küzdelmesebbek voltak. A helyezéseket végül is az utolsó pillanatok, a finis döntötte el. Női: 1. Hindi Sándorné TIG, 2. Jászfalvi Teréz TIG, 3. Csepregi Margit TIG. Férfiak: 1. Csintalan László Bp. Ig., 2. Nagy Ferenc TIG, 3. Niederkirchner Ferenc TIG.

Sakk: A „nyugodt emberek” sportágában színvonalas játszmákat láthattunk. Öröndetes volt az eddig mérsékelt játék-erőt képviselő Központi Postaszervek előretörése, megnyerték a férfi, mind a női csapatversenyt. Női: 1. Bp. Központi Postaszervek (Hegyi Gáborné POKMÜ, Nagy Sarolta POK), 2. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság (Garicsók Miklós,

Nagy Gy. Erzsébet), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Veres Lászlóné, Keresztényi Katalin). Férfiak: 1. Bp. Központi Postaszervek (Filatéliai Vállalat csapata: Knisch Gábor, Bodrogi Mihály), 2. Budapesti Postaigazgatóság (Sáfr László, Béres István), 3. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság (Tóth László, Lovas László).

Teke: Úgy látszik, a „gurítás”, legalábbis a tekepályán, még nem terjedt el eléggé. Ez mérhető le ugyanis az indulók létszámából. A jó előkészítő és szervező munka ellenére a megjelenés csak 50 százalékos volt. Bár nevezett, de nem vett részt a versenyeken a Budapesti Postaigazgatóság és a BUVIG csapata. Ezúton szeretnénk felhívni az illetékes sportfelelősök figyelmét arra, hogy tekintsék jobban szívügyüknek a versenyek jelentőségét, a sportág játékos, de mégis tétre menő formájának népszerűsítését. Nők: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csapata, 2. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság csapata, 3. Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság csapata.

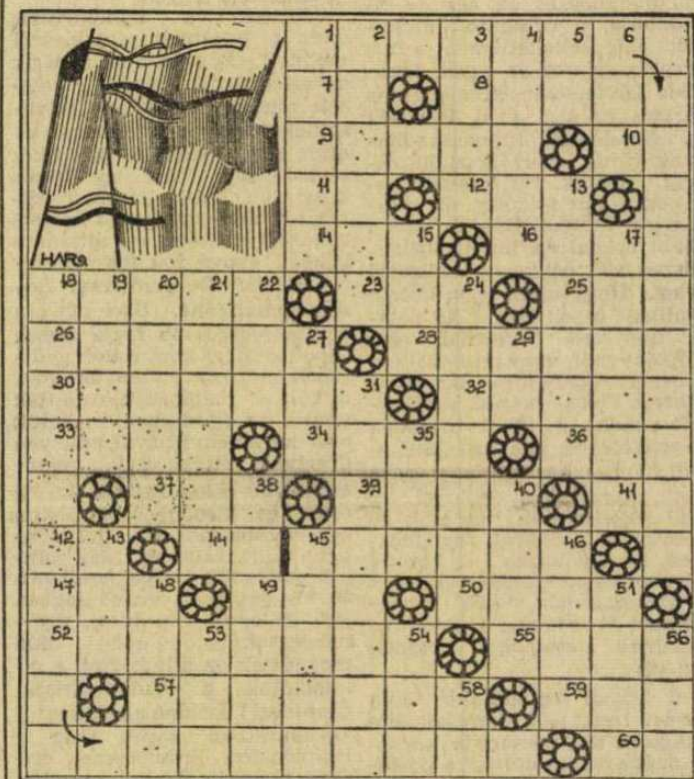
Találkozás — külföldön

Bajorország több városában tartott koncert. Ezután következett a Ruhr-vidék városai, majd Berchtesgaden és Grazban adott estjükkelt fejezik be az eddigi nagy sikerrel járó reményekkel kecsegtető turnét. Elmondták, hogy három műsort adnak felváltva a hangversenyrendezők kívánságának megfelelően. Az egyik, a már említett Gershwin-est, a másik magyar műsor, Bartók, Weiner, Liszt és Kodály egy-egy művéből összeállítva, a harmadik a nagy orosz zeneszerző, Csajkovszkij életművének állít emléket. A műsorokban előadott nagyzenekari művek zongoraszólamát az egész turné alatt a kiváló fiatal zongoraművész Lantos István játssza, aki — mint azóta ismeretes — hazánk felszabadulásának 31. évfordulója alkalmából a Liszt Ferenc-díj II. fokozata kitüntetésben részesült.

A HAZAÉRKEZÉS után sok szép feladatot várta az együttest. Már április elején hangversenyt adtak a Zeneakadémián, Erdélyi Miklós, a neves karmester vezényletével, majd a Soproni Postaigazgatóság meghívására Johann Strauss műveiből összeállított koncertet tartanak. Utána a nyári szabadtéri hangversenyek következnek — a sokéves hagyománynak megfelelően — a Vajdahunyad várban és a Halászbástyán. És még egy jelentős feladat a nyárra, a nemzetközi Bartók-kurzus zenekari feladatait látják majd el. Már áprilisban megkezdik az 1976/77-es hangversenyévet „Remekművek” zeneakadémiai sorozatának bérletezését. Ez a 11 hangversenyből álló ciklus igen népszerű a postás dolgozók körében.

A zenekar vezetőjének és tagjainak felkészültsége, a jó kollektív szellem biztosítja arra, hogy feladataikat a jövőben is művészi színvonalon oldják meg, a zeneszerző postás dolgozók öröme.

Május 1.

Vihar Béla: Májusi hajnal című verséből idézünk: „... Bimbózó ág / piciny levelek / hadd nyíljanak ki / én is veletek...” Polytatás: vízszintes 1., függőleges 18., vízszintes 30. és függőleges 4.

VÍZSZINTES: 1. Idézet, 7. Szerszám (ék. h.), 8. Folyami kikötő Jugoszláviában, 9. Autonóm köztársaság a Szovjetunióban, 10. DJ., 11. Fém, 12. Isten a görög mitológiában, 14. Zavaros lég, 16. Irányítószám 2373., 18. Valamit fogyaszt, 23. Szoba is van ilyen, 25. A-val a végén német folyó, 26. Arab úr, 28. Sportkifejezés, 30. Idézet (harmadik folyt.), 32. Idegen férfinév, 33. Finom ital, 34. Tengeri kikötő, 36. A-val a végén tűzhányó, 37. Német halál (ford.), 39. Kevert hegy, 41. Személyes név, 42. Igekövető, 44. Fordított előd, 45. Nem megy tovább, 47. Két n-nel a végén csehszlovákiai város német neve, 49. Félleg kárköl, 50. Kikötőváros az NSZK-ban, 52. Közlök valamit, 55. Régi ülőbútor, 57. A levéllel is ezt teszem, 59. Járom, 60. Francia kötőszó.

FÜGGŐLEGES: 1. Nyomul, 2. Idegen narancs, 3. Pest megyei község (ford.), 4. Idézet (negyedik folyt.), 5. Szem. névmás (ford.), 6. Angol vörös, 13. Ha meg... hadd vigye!, 15.

Szellemes megjegyzés, 17. A mérsze mondják, 18. Idézet (második folyt.), 19. Mesterember teszi, 20. Gyár oroszul, 21. Neves futó volt, 22. Gyakori családnév, 24. Régi szülők, 27. Tobzódó részlet, 29. Megszólítás, 31. Egy európai országból való hangszer, 35. Öreg, 38. Tökéletesség, 40. Előkelő, 43. Francia nagyon (fon.), 45. Dombocsa (ford.), 46. ... róla (rá van írva), 48. Kevert fésű, 51. Páholy franciául, 53. E-vel a végén — kellemes a fülnék, 54. Hím állat, 56. Híres filmszínész neve, 58. Így kezdődik a mérgezés!

Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 18., vízszintes 30. és függőleges 4.

Beküldési határidő: 1976. május 8.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Malinovszkij, 11.: Sztrókacs, 25.: Béke, 46.: Rovno, 53.: Turjanica, függőleges 23.: Uszta Gy., 28.: Tolbuhin, 30.: Borkanyuk.

Könyvjutalmat nyertek: Barta Józsefné (Andornaktálya), dr. Bicsédy Gyuláné (Kecskemét), Kallai Zsuzsanna (Budapest), Kovács János (Andornaktálya) és Király Péter (Komárom).

—Bánhidi—

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztette a Szerkesztőbizottság Felelős szerkesztő: BOHONYI ISTVÁN Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV. Cházár András u. 14. Telefon: 428-777 Kiadja: a Népszava (ankiadó) Vállalat 1964 Budapest VII. Rákóczi út 54. Telefon: 224-818 A kiadási felelős: GÁBOR MARTON igazgató 76-1523 Szikra Lapnyomda Felelős vezető: Róder Imre igazgató